

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2019, č. j. 11 A 61/2019 – 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se domáhal u Městského soudu v Praze ochrany proti nečinnosti žalované, kterou spatřoval v tom, že dosud nerozhodla o jeho žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, již se domáhal informace o činnosti a fungování organizačních složek žalované. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů. Městský soud obě žádosti zamítl v záhlaví označeným usnesením.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost, ve které namítl, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné a ve své podstatě mu brání v přístupu k soudu. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[3] K žádosti o osvobození od soudních poplatků soud předesílá, že podáním kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského (městského) soudu, kterým není rozhodnuto ve věci samé, nevzniká stěžovateli poplatková povinnost (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS). Takovým procesním rozhodnutím je i usnesení o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce. Soud proto zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost nepožadoval, neboť poplatková povinnost stěžovatele netíží. Obdobné závěry dovodil rozšířený senát v citovaném rozhodnutí i ve vztahu

k povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, není proto třeba trvat na tom, aby byl stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. S ohledem na předmět řízení o kasační stížnosti a na skutečnost, že stěžovatel má právní vzdělání, není ustanovení zástupce k ochraně jeho práv ani nezbytné (srov. např. rozsudky ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1 As 275/2019 – 13, nebo ze dne 6. 9. 2019, č. j. 1 As 274/2019 – 13, týkající se v podstatě totožných věcí téhož stěžovatele).

[4] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[5] Kasační stížnost směřuje proti usnesení, jímž městský soud rozhodl o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce v řízení vedeném městským soudem pod sp. zn. 11 A 61/2019. Ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že městský soud usnesením ze dne 3. 10. 2019, č. j. 11 A 61/2019 – 19, řízení zastavil (usnesení nabylo právní moci dne 10. 10. 2019).

[6] Skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu vydanému v rámci tohoto řízení (viz usnesení ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017 – 23, ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 As 314/2017 – 22, nebo ze dne 10. 7. 2018, č. j. 1 As 193/2018 – 17 a další judikaturu v nich citovanou). K nyní podané kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí Nejvyšší správní soud nemůže rozhodovat, zda měl být stěžovatel osvobozen od soudních poplatků nebo zda mu měl být ustanoven zástupce v řízení, které již bylo pravomocně skončeno. I pokud by totiž soud shledal kasační stížnost důvodnou a zrušil napadené usnesení, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před městským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatele.

[7] Meritorní rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení (srov. § 114 odst. 1 s. ř. s.) a nemohly by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení městského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuelně způsobena pouze rozhodnutím ve věci samé. Za těchto okolností nezbyvá než konstatovat, že stěžovatel objektivně nemůže mít z rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[8] Uvedený závěr neznamená, že by žalobce namítající nezákonnost rozhodnutí o neustanovení zástupce a neosvobození od soudního poplatku zůstal po skončení řízení před krajským soudem bez možnosti dosáhnout nápravy případného pochybení krajského soudu. V takovém případě je oprávněn podat kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve věci samé, v níž může namítnout vadu řízení před krajským soudem spočívající v tom, že existovaly důvody, které zpochybňují zákonnost rozhodnutí o neustanovení zástupce nebo neosvobození od soudních poplatků.

[9] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[10] Nad rámec nezbytného odůvodnění soud doplňuje, že kasační stížnost by zjevně nemohla být úspěšná ani v případě jejího věcného projednání. Kasační stížnosti téhož stěžovatele ve skutkově a právně obdobných věcech ostatně soud zamítl výše citovanými rozsudky č. j. 1 As 275/2019 – 13 a č. j. 1 As 274/2019 – 13.

pokračování

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterých žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu